

Az előfizetés ára:

egész évr 8 frt
 fél évr 4 frt.
 negyed évr 2 frt.
 Kérjegyzőknek és néptanítóknak:
 egész évr 6 frt., fél évr 3 frt.
 Előfizetheti a kiadóhivatalban,
 Valentin Károly könyvkereskedésében,
 Traub B. és társánál
 Böhm M. könyvkötőnél.

PÉCS

Politikai és vegyes tartalmu lap.

A hirdetések ára:

Négy hasábos petitsor
 1-szer 6 kr.
 2-szer 5 kr.
 3-szor 4 kr.
 Bélyeg-díj minden hirdetéskor 30 kr
 Nyitlertben egy sor . . . 10 kr.
 Hirdetéseket elfogad: a kiadóhivatal és Janovszki Király-utczában lévő hirdetések felvételi irodája.

Megjelen hetenkint kétszer:
szerdán és szombaton.

Szerkesztőség: Király-utca 20. sz.
 Kiadóhivatal: Nepomuk-utca 10. sz. a posta mellett.

Égys szám 10 kr.
 Kaptható a kiadóhivatalban, Valentin Károly könyvkereskedésében, Traub B. és társánál, Böhm M. könyvkötőnél Király-utca

Husvétii czikk.

Krisztus feltámadt halottaiból! Ezen himnust éneklí ma az emberiség sok milliója. A föld minden zugában, — a jégdermesztette vidék azon tájain, a hol a szív is alig fejleszt meleg érzületet, valamint a napsütötte földrészen azon helyein, hol az agy törpe gondolatot szíl s a szív hevít, mint a pálma levelet égető napsugár, — a hegyvidéken ugy, mint a végtelen ró-nán, a zugó tengerparton, mint a csörgedező patak mellett, — a hol ember él — zeng az Aleluja. A kereszténység, ha nem a legnagyobb, de a legfenségesebb ünnepét ulti. Nincs oly rideg szív, nincs oly kialudt kebel, mely a husvétii ünnep gondolatával szent lelkésülésre nem hevítel fel. A gyermek, mely szülője csókjával veszi a husvétii bárányt — a szülő, mely gyermekének mosolyában már a jövő feltámadást nézi, — az ifju, ki reményei megvalósulásának zálogát a feltámadásban ünnepli, az agg, ki a multak emlékein elmerengve, az átelt feltámadások boldogságát élvezi, — és a szerencsétlen, ki bánatának enyhét a jövő feltámadásból várja, — mindegyik boldog, mindegyik lelkesül, mindegyik szeret, mert a feltámadás a szeretet ünnepe.

Még a természet is a husvétii ünnep magasztosságának emeléséhez hozzájárul. Mert mi az élet egyéb, mint szeretet. A tavaszszal pedig új életre kel a természet. A lombos fa, a fakadó bimbó, a csicsergő madár, a tavasz éledését, a szeretet ünnepe ulti. Mintha az egész mindenség a feltámadás ünnepélyekor a szeretet szent szózatának nyilatkozatára egyesülne.

A kereszténység a szeretet vallása. Mióta az olajfák hegyén a kereszt — az életétől megfosztott fa — földbe tétetett, — a szeretet isteni erejétől az gyökeret vert és oly lombot hajtott, melynek koronája a világ minden embere számára a szeretet gyümölcsét termi, és a feltámadás ünnepélye az embereknek a szeretetben való egyesülését jelképezi.

Miért van az mégis, hogy a kereszténység jelen idejében, mint egykor a multban is, vannak keresztények, kiknek szeretet helyett szívük gyűlölettel van tele, kik a feltámadás jelentőségével nem gondolva, pogány visszavonást szitanak ember és ember, hazafi és hazafi között?

Ezt keresztény észszel és szívvel megmagyarázni nem lehet. Ez csak épen olyan szomorú jelensége a sze-

retet vallásában élők közöyösségének, mint a milyennel más intézményeknél is találkozunk. A család forrása az emberiségnek. Mindaz, ami az emberiségre nézve a legnemesebb, legszentebb és legfölségesebb értelmével bír, — a gondolat, érzelem és tett, mely az emberiség rendeltetésének szolgált, — sőt maga az emberiséget regeneráló szeretetvallásának megállapítója — mind a családra vezethetők vissza, illetőleg a családból eredtek — és mégis gyilkosok a tiszta szolgálat. A beszéd az emberiség legnemesebb czéljainak szolgáló, közvetítő eszköz és mégis hány ember használja fel hazugságra.

Igy magyarázható meg az, hogy sok keresztény, — ember- és honfi társai iránti szeretet helyett gyűlöletet tanít; — sok keresztény, ki ma a feltámadásban a szeretetben való egyesülés ünnepélyét ünnepleni fogja, holnap embertársát, — ki a minden-ség teremtetőjét véletlenül Jehovának mondja — pogány elbánásban részesíti.

Ha a keresztények milliói között vannak olyanok, kiket e vallás nemmes tanai nem hatottak át, — kik azt nem értvén, ellene cselekszenek, — kik méltatlanul neveztetnek keresztényeknek, mert gyűlölnék, a ki

A „Pécs“ tárczája.

A ki engem imádkozni tanított.

„Nekem a földön legszeretőbb anyám.“
 Petőfi.

Nehéz gond volt máig egész életem,
 Két orozája barázdával van tele
 S oly nyugodtan visel minden bánatot,
 A ki engem imádkozni tanított.

Jámor lelke imádságban lel vigaszt,
 Imádságban éjeket is átírsaszt,
 Fáradoatlan tölti el bár a napot:
 A ki engem imádkozni tanított.

Verejtékkel szorzi meg a kényeret:
 S lelke örvend, ha másokkal jót tehet;
 A koldussal megosztja a falatot,
 A ki engem imádkozni tanított.

Két nehéz csepp csillog olykor két szemén,
 Hálatalve szeretettel nézem én,
 Bennök az ég küld szívének harmatot —
 A ki engem imádkozni tanított.

Rám is ragyog e szemekből egy sugár,
 Elkísér ez, vessen a sors messze bár,
 Istenáldást, anyááldást lelek ott:
 — Imádkozni engemet ő tanított!

Kasza József.

A Nagyhét és Husvét története

A legrégebb forrásokot olvasgatva, melyek az emberi nem megváltása isteni művét leírják, s az első keresztények buzgó kegyeletét az utókornak bemutatják, miként ünnepele a hívek serege a Megváltó szenvedését, halálát, feltámadását: oly érdekes történeti fejlődésnek akadunk nyomára, hogy jó szolgálatot véltünk tetheti olvasóinknak, midőn a nagyhét és husvét alkalmából azt, egyes érdekesebb vonásokban ezennel bemutatjuk.

A keresztény-husvét különféle vonatkozással, de főleg történetileg, szoros összefüggésben áll a zsidó passah-val.

A kereszténységre áttért zsidók a legnagyobb nemzeti ünnepet, a passah-t, a kereszténység kötelekében is évenként épugy ultiék meg, mint azelőtt. Megtartották a keresztények urnapja (vasárnap) mellett a hetenkinti sabbat-ot is, valamint egyéb ünnepeiket. Mitután Jézus utolsó vacsoráját valóságos passah-vacsorának vették, az évi passah-ünnepel, a Nisan hó 14-én (a mostani husvétii holdtölte napján), az Ur emlékéért szoros kapcsolatba hozták, mert az Ur e napon költötte el tanítványival az utolsó vacsorát, tartotta meg az utolsó passah-ünnepet s alapította az új szövetség zálogát, a szent vacsorát. — Mig egyrészt a passah háláünnepe

volt a zsidóknak a kegyelemteljes segélyért, melyben Jehovah részesítette választott népét, midőn a földi szolgaság és elnyomás földjéről kivette s bevitte az ígért földjére, a megnyugvás és szabadság hazájába: így vált az utolsó vacsora a keresztény testvércsalád háláünnepevé a szabadulásért, melyet az egész emberiség Krisztusnak köszönhetett, mert szétörtte a lelki, erkölcsi szolgaság lánczát, kivette a tévely sötétéből, megváltotta a bün terhétől és büntetésétől, új élet napját kelté fel s biztos reményt tárt elő, hogy beléphet az eddig bünös ember az örök szabadság honába.

Igy szentelték a kereszténységre tért zsidók az ünnep első napját, a Nisan 15-ikét, Krisztus szenvedése és halála emlékének, e napot vezekléssel és böjttel kötvén össze; a 16. nap pedig a feltámadás emléknapja volt.

A zsidókeresztények e gyakorlatához csatlakoztak más keresztény községek is, a melyek velök összeköttetésben voltak s velök érintkeztek; szokásaikat különösen a kisázsiai, syriai és mesopotámiai egyházak vették át.

A pogánykeresztények, a kik a dolog természeténél fogva, ünnepeik megtartása körül nem vehették példaképpül a zsidók szokásait, sőt itt-ott épen ellenkezőleg elvetették azokat s ellentétes rendszabályokat alkottak ellenök, saját utjaikon haladtak, mi-

pedig gyűlöl, az nem követi a kereszténység elveit, — azt sajnálni tudjuk, de felfoghatjuk, mert jók között mindentünn gonoszok is vannak.

De midőn azok, kik a kereszténység tanait tanítani, magyarázni, terjeszteni hivatva vannak, kik a keresztény vallás szertartásainak végzése által annak elveit nem csak formailag, de lényegileg is átértették, — kik a szeretet Istenének mindennap áldozatot mutatnak be, kiknek szelideknek, jóknak és nemeseknek kellene lenniök, mint a milyenek voltak az apostolok és azok tanítványai, — kiknek ember-társait gyűlölni soha sem volna szabad, — a lelkészek — a modern társadalombontó, keresztény ellenes, pogány gyűlöleten alapuló tanok szószólói lesznek — pedig minden keresztény felekezetnél nagyon sokan vannak, — az már az elvete-mültségnek azon foka, melynek leg-szelidebb büntetése kell, hogy legyen az, miszerint a lelkészi hivatás g y a k o r l a t á t ó l e l t i l t a s s a n a k.

Mert ha van egyáltalában valami, a mi a kereszténységet compromittálja, egy az első sorban a külföldről importált, a jogegyenlőséget lábbal tipró, társadalombontó tanokat ü z ő k e r e s z t é n y lelkészek magatartása.

Nem a természettudományok philozóphiája az, mely ellenkezik a keresztény erkölcsökkel. A ki a természetet ismeri, az csodálja magasztos törvényeit. — de gyűlölni nem tud. A gyűlöletet tanító lelkészek társadalombontó szereplése az, mely legnagyobb ellensége a szeretet vallásának és az abból folyó intézményeknek.

Mert ha a gondolkodó ember azt tudja, hogy a társadalombontó üzemeket elítéli a művelt világ, — és szíve lüktetésében érzi, hogy ellenkezik a kereszténység szeretet vallásával,

akkor kénytelen arra következtetésre jutni, hogy bűnösök itt csak azok, kik magasztos hivatásukról megfelelkezve, a gyűlölet szinpadára lépnek, hogy meghazudtolják egyik szavukkal azt, a mit a másikkal tanítanak. — Pedig ezt sokáig tünni nem lehet.

Nem tünni a társadalom, mert békéje, mely vallási, erkölcsi, gazdasági fejlődésnek nélkülözhetlen feltétele, forog kérdésen.

Nem tünni az állam, — mert fentartó oszlopainak egyik legfontosabbika — a valláserkölcsei kötelék — van ezen üzemek által megtámadva.

És végre nem tünni a kereszténység szelleme, melyet guny tárgyává tesznek a gyűlölet terjesztése által.

Reméljük tehát, hogy a feltámadás mai ünnepe, a szeretetben való egyesülés ünnepéje sok téves uton járó keresztény hívőt a szeretet útjára fogja visszatéríteni!

A magyar társadalom békéje, a magyar hazánk tekintélye és a keresztény vallás dicsősége érdekében legyen ugy!

Aleluja! (B. N.)

A függetlenségi párt bajai közben.

Egyszerre megszűlött. — Homagialis tisztelettel fordul a függetlenségi párt a parlament többség, a kormányhoz, a művelt társadalomhoz, hogy neki, saját testvéreinek — goromba emlível felnevelt fiokkáinak bot-és pisztoly ölelései ellen — segédkezet nyújtson.

Mióta Ugrott és bajtársait Csejgélően a függetlenségi eszmék iránt örültség lelkesülő őh nép megdöngönyözte, mióta Hermann Ottót — a függetlenségi eszmék non plus ultrájának képviselőjét — a magyar hazafiság tekintetében még fölötte álló Clairek és Szemczek — mellének szegzett pisztollyal kényszerítették a „Függetlenség”-hírlap souverénitásának elismerésére — és mióta a jelenkori Magyarország tatárpusztítása — az antisemitismus a függetlenségi kerületeket ominos választási esélyekkel fenyegeti, azóta az országgyűlési függetlenségi párt szelid — akár

valamely, az időszámításunk első századában működött keresztény gyülekezet.

Hej pedig másként volt ez egykoron! Mikor az igazi hazafiak, mint ők magukat neveztek a képviselőházban — tisztesség és nem tisztességes sajlójuk a fővárosban és a vidéken, képzett és nem képzett szónokaik a meetingeken — szidták, gyanúsították a kormányt — gyalázták az országgyűlési többséget adó művelt társadalmat, meztámadták a kormánypárti választók lelkiismereti meggyőződését és izgatták nagy tömeget a törvény — jog és társadalmi — állami tekintély tisztelete ellen.

Rendes tanelveik, melyeket a nép között terjesztettek, voltak: hunczfut a kormány, a többség zsíros fazekakból él, a türetnen adót lusta hivatalnokaira fordítja a kormány stb.; mind oly erkölcsi szabályok, melyek a mi ethicánkban nem fordulnak elő, és melyeket mi visszaadni sem vagyunk képesek.

De nem kell, csak bepillantani 10—12 év óta élő lapjaikba, nem kell, csak megolvasni hazamentes céljából elmondott dicitókat és borzalmat gerjesztő érzelmeik között fog meggyőződni bárki a társadalmi béke és az állami tekintély ellen intézett izgatások azon mérvéről, mely páratlan alkotmányos államunkban.

Ezen szereplés és szerepeltetés közben jutott a függetlenségi párt braminjainak eszükbe, hogy huzamos időn folytatott ezen izgatás a nagy tömeget és az ennek zsírján élő gonosz kolompasait fenevadakká fogja nevelni? És nem gondolták meg, hogy a fenevaddá izgatott tömeg — mely nem a józan ész szerint jár el, hanem a duló szenvedély rohamát követi, — egyszer csak a felvett követ és dorongot azok fejének fogja irányozni, kik 10—12 év óta folyton eldorádt igérnek neki, a heivett, hogy kitartó munkára szoktatták volna?

Hogy ez így történik, hogy a független őh nép a független patriotákat megdöngönyözi, azt mi a nemezis boszuló műveinek és egyuttal a szerencsétlenségben szerencsének tekintjük. Semmiesetre sem tekintjük Ugrónék és Hermanék esetét olyan fontosnak, hogy ennek folytán a képviselői immunitást különös védbástyákkal körülvenni kellene. A képviselői immunitás lényege és hatása a képviselői hivatások akadálytalan gyakorlatára vonatkozik. Politikai zaklatás ellen védelmezendő a képviselő, és biztosítandó, hogy a mit mint képviselő, a képviselőházban vagy annak bármely bizottságában mond, a miatt őt senki senki felelősségre vonni nincs jogosítva. A képviselői immunitásnak azon tul való kiter-

dön mindjárt a II-ik század elején elhatárák, hogy az Ur szenvedéseit, halálát és feltámadását ők is évenként megünnepik. A heti ünnepnapot vették mintául ez új ünnepre nézve. A mint hetenkint egy napot, a vasárnapot, a feltámadás ünnepének szenteltek, következetesen az új ünnep számára is a vasárnapot jelölték ki, melyen Krisztus feltámadásának emlékünnepé legyen. Ez pedig az ugynevezett husvéti holdtölte után következő első vasárnap. S a mint hetenkint egy napon, pénteken, általában a halálra emlékeztek s ezt a napot böjttel, vezekléssel töltötték, ugy a feltámadásra meghatározott vasárnapot megelőző péntek állapított meg Krisztus kinszenvedésének és halálának megünnepelésére s efokészületül a feltámadás nagy napjára. Husvétü bárányról, mint a zsidóknál, náluk szó se lehetett, mert ők e szokást nem ismerték, s ünnepük méltóságának emelésére nem is lehetett alkalmas, mert előttük annak semmi jelentősége nem volt. A pogánykeresztények mondott gyakorlata volt az irányadó Egyiptomban s a nyugati egyházak legnagyobb részére, a hol pogányokból a kereszténységre tért hívek éltek.

De az ünnep e sajátzerű berendezésében az a különös jelenség merült fel, hogy a passah, vagy pascha nevet a pogánykeresztények is át vették, mert elismerték azt, hogy az Ur szenvedésének, halálának, feltámadá-

sának napjai a zsidó passah-ünnepel egybeestek. Az elnevezés befogadása azonban, mint látni fogjuk, nagy zavarokra adott alkalmat.

A második század első felében még meglehetősen figyelmen kívül maradt az új ünnepnek kétféle megtartása. 160. évben a smyrnai püspök, Polykarpus, midőn a római püspöknél, Aniketusnál, látogatást tett, szóba hozta egybeket közt a jelzett ügyet is. Mindkét férfiú történeti indokokkal támogatta saját álláspontját. A római a tekintetekre hivatkozott, melyek a pogány multban gyökereznek; az ázsiai pedig az apostoli tekintélyre helyezett főbb súlyt s felhozta is emeretségét János apostollal, a kivel ifjú korában együtt ünnepelet a passah s nála költötte el a passah-vacsorát. De e fejtegetéséknél nem ment tovább a dolog, a két egyházó békésen vált egymástól.

Tíz évvel később vita támadt a kérdés felett a kisázsiai egyházban magában, különösen Laodiceában. Egyházi gyülekezetek tárgyalások folytak s vitairatok keletkeztek fölötte. A zsidó szokásokat védte Melito, sardesi püspök, a mint azokat kisázsiaiában a keresztények gyakorolták; ennek ellenében a pogánykeresztények fellogását helyeselte A pollinaris, phrygiai püspök; ezt támogatják utóbb az alexandriai Clement és Hyppolitus. Ez ellentétes nézeteket az-

zal igyekeztek érvényre juttatni követők, hogy Krisztus utolsó vacsorája nem is volt passah-vacsora, mert a Nisan hó 13-án volt a Megváltó utolsó vacsorája, 14-én pedig, mint a zsidó passah-vacsora napjára már felfeszítettett s ezáltal függetlenül a zsidó hűsvétől hozta meg a nagy áldozatot az emberiségért. Így tehát a keresztények közt a passah-vacsora egyáltalán szóba se jöhet, kapcsolatban a hűsvét ünnepével.

De e tárgyalásoknak se volt semmi fontosabb következményök. A kisázsiai keresztények továbbra is szabadon ragaszkodhattak elveikhez; a többi keresztény egyházakkal barátságos viszonyban maradtak, ezeknél testvéri fogadtatásban részesültek s nem háborgatta senki vallásos kegyeletök gyakorlásában.

Csak a második század utolsó tizedében tört ki fenyegetőbb jellegű viszály a zsidó- és pogánykeresztény párt közt. A római püspök, Victor, egy indulatos természetű férfi, a kit talán bizonyos Blastusnak magatartása ingerelt fel, mert a kisázsiai fellogást mondtá az egyedül jogosultnak, felszólító a kisázsiai egyházakat, fogadják el a pogánykeresztények elveit. De ezek, az efezusi püspök, Polykrates vezetése alatt, ellentmondtak s egy levélben, melyet Viktorhoz írt, az apostoli tekintélyre és az egyházi ha-

jesztése nem egyéb, mint a képviselőháza oly köpenyt akasztani, mely mögé — gyarló és bűnös emberek — mert képviselők — a törvény igazságos keze alól elbujhatnak. — A képviselői immunitást a mi felfogásunk szerint nem kitágítani, de szélesebb korlátok közé szorítani kellene, mert igen lehet vele visszaélni.

Az, a mi Czeglédén és a muzeumi körülről történt, nem volt egyéb, mint gyakorlatba vétel azon tanoknak, melyeket a függetlenségi párt apostolai éveken keresztül terjesztettek. Igaz, hogy e tanok gyakorlatba vételének objectuma nem a kormánypárt volt, hanem maga e tanokat terjesztő függetlenségi párt vezető férfiai, — de ez csak annak a jele, hogy a következetesen vadított nép is belátja már, hogy éveken keresztül kik ámtó ták és kik akarják most is ámitani. — Ez anuságot szolgáltatott arra végre, hogy hová vezet az olyan igazgató — hová vezet a függetlenségi párt azon fékevesztett sajtója és a demagógia azon politikai hóhérszerepe, melyek folytán a kormány tekintélye, a társadalom békéje, az állam hitele s nemzetközi hírneve, az egyesek becsülete, a gazdasági érdekek és ezek mellett az igazi szabadság a politikai eszevesztettségnek szabad prédájára dobatik.

Mindnyájan, de elsősorban a függetlenségi párt, levonhatja ebből az okos tanulságot.

Válasz

„a gödrei kortes-ebéd“ czikkre.

A „Pécsi Figyelő“ 13. számában egy közlemény jelent meg „a gödrei kortes-ebéd“ czím alatt, egy jelen volt aláírással. Hogy mennyire hemzseg ez a helyesírási hibáktól, nem czélok feltüntetni, mert minden olvasni tudó felismeri benne az erőtetett póriasságot, mely báránnybőr gyanánt akar takaróul használni a farkason; hanem megegyezni akarom némely állításait, már csak azért is, mert magáról állítja azt, hogy „esupa kíváncsiságból elment, tanulmány tárgyává tenni az ott történeket“ vagy más szóval, Judás szerepére vállalkozva enni és inni. Szép bolyegyet süttöt önmagára, midőn ily jellemvonással mutatta be magát a „P. F.“-ben. No, de nem vezetem őt a bibliára, mert a báránnybőr ki talál szakadni s Judás szegényébe esve, a szél által veretetheti össze bokáját, hanem e helyett czikkre térek át.

Elsőzör is a járási szolgabíró és segédje nyakán gázolni igyekszik az illető, mert tisztelet-nyilvánításra gyűltek össze a kör-

jegyzők a járás fejénél. Hej, mily paraszt felfogás a tiszteletadásnak bűnül felrovása. Vagy nem ezt rosztalja czikkirő, hanem azt, hogy az antiszemita párttal szemben állást foglaltak a tisztelgők? Nem olvasta még czikkirő az antiszemita vagy saját proklamációjukban nyilvánított csakugyan a barák-párt felhívására tett megjegyzéseket a lapokban? vajjon akadt-e már olyanra, mely az általok felállított elvek alapján helyeselné azt? Aligh!

S ha ily párt ellen állást foglalnak azok, kiknek kötelességök a közrend fölött örködni s ezen állás foglalással bünt követnek el, nem halálos bűnben vannak-e azok, kik a honboldogítás rovására úgy fogják a választót, mint az oláh a medvét... mézrel? Legyen ellenség mindenki az ellenséggel szemben, de az ellenfél helyett ne bénítsa közös anyánkat, a hazát, mint az antiszemita párt akarja, midőn határozottan kimondja, hogy pártembere minden lehet, csak az egyt kiáltja: „üsd!“

A czikkben azt is mondja az „Egy jelenvolt“, hogy a szolgabíró meghagyása folytán a körjegyzők által a bírák és tanítók oda rendeltettek. Ha így állott volna a dolog, bizonyára nem 8 tanító lett volna jelen, hanem 65. S vajjon ha ezen parancs való volt, kérdem, ki vonta és vonhatja kérdőre az elmaradtakat? Szavammal én rendelkezem s nem a szolgabíró vagy a jegyző.

És így ír tovább: „Mindazon jövények“ „kölsönös csokoládás“ után tolmácsoltatták szándékukat. No, már az egy jelenvoltnak csakugyan megárthatott a szilvórium, ha csokoládás is látott, mert azt a 300 közül csak ő maga látta. De nem csak vakká, hanem sükké is tette őt a mámor, mert azt is hallotta, hogy a képviselő „azon egy feltét alatt“ fogadta el a jelöltséget, ha egyhangúlag fogják megválasztani. Már itt rosztul hallott, mert ezt nem hallotta rajta kívül senki más. Hanem lehet, hogy az emlékezőtehetsége csalja meg őt s talán azért, mert nagyokat talált hőrpenteni s mámoros fővel irhatta meg a czikket. Erős volt a hegylé s káprázott szeme czikkirónak akkor is, midőn az udvarost is a szolgabírói hivatal személyzetéhez tartozónak látta. Hej, pedig beh jól ismeri ezeket!

Az ölbe üléskör is beszél az atyafi. Meglehet, hogy czikkirő szédülő fővel beledől valakinek az ölbe s ott hallotta meg az elutasító parancsot is, miről csakis neki van tudomása és senki másnak. Hanem azt hallották, hogy a távolabbi községek az ott maradásra szólítottak fel, nehogy a sötétben baj érje őket.

De még tel is sóhajt szánakozó hangjával czikköz „szegény körjegyzők és bírák lidérc nyomás alatt kénytelenek voltak szintén az előbbiekhöz csatlakozni“ szavaival. Oh, mennyire kéri a vásott fiu hangja ezen szavakból, majd nem ismer reá az ember. Én Istenem! és még ily elvű ember merészel Istóczy után nyílt, határozott állásfoglalásról beszélni, ki egy lidérczöl is megijed? S talán még ő is eldalolta Gödében a „Hazádnak rendületlenül légy hive oh magyar“-t.

Vezek-elj akkor barátom, mert milliók Istenét káromolta szád!

Vége még egy irgalmatlan hazugság is van a czikkben, t. i. hogy oly határozat hozott volna, melynek értelmében az ellenjelt eldöntgettnék. Ej az a bosszú, mily hazugságra nem viszi az embert!

A czikk végén volt egy helyes gondolat is, melyben a megyei főispán úr figyelmének felhívása történt. Bizony arra szükség van, mert a kevert-antiszemita-párt kortesei egyaránt szitják a tizet.

Tiszaparti.

Emlékirat

a m. kir. Igazságügyminiszter ur által az 1874. XXXV. t. cz. módosítására az országgyűléshez beterjesztett törvényjavaslat fölött.

(Folytatás.)

Az általunk mondottaknál s a javaslat I §. c) pontjából levont következtetésnél fogva

az 5. §. b) pontját is következőképp javallónok módosítani:

„b) Két évi önálló bírói, királyi ügyészi, vagy másfélévi ügyvédi és egy évi körjegyzői gyakorlatot, avagy sat.“

A 14. és 15. §-ból az látszik, hogy ha valamely körjegyzői állás üresedésbe jő, a volt körjegyzői iratai és könyvei utódjának, illetve az igazságügyminiszter által kijelölt körjegyzőnek adatként át s nem mint eddig, a törvényszék levéltárába tételnek. Ez intézkedés mellett nyíltan kimondandó lenne, hogy az 1874. XXXV. t. cz. 159—164. §-szal s az eddig is a törvényszékekhez levéltárakkal mi történik.

Közönnelt fogadjuk az Igazságügyminiszter ur abbeli gondoskodását, hogy a 15. §. c) pontjával is a körjegyzők anyagi helyzetén segíteni szándékozik; és mégis főn kimondott elvünkől kiindulva, kénytelenek vagyunk kijelenteni, hogy e pontot ily általános szerkezetben se a felekre, se az intézményre nézve czélszerűnek nem tarjuk.

Nem tagadhatjuk, hogy ez intézkedés — t. i. a magán okirat készíthetőség — a körjegyzőkre nézve haszonnal járhat s egyes felek a hiteles kiadvány költségeit meggazdálkodják, de épen e meggazdálkodás könnyen arra csábíthatja őket — főleg ha bizonyos gyakrabban előforduló tekintetknél fogva, még a körjegyző is ajánlja nekik a közokirat helyett a magánokiratot — hogy a közokmány előnyeiről lemondanak s későbbi tetemes kárukkal a jogügyletet inkább magánokiratba foglalják; és ha utóbb például a végrendeleteknél, a kikötött részletfizetések — vagy vételhátralékok behajtásánál az tapasztaltatik, hogy e magánokirat, bár körjegyző készítette, alaki minőségénél fogva a várt előnyöket nem nyújtja, lehetetlen hogy a körjegyzői intézmény iránt való hit és bizalom ne csökkenjen; s hiába okozzuk magát a felet, hogy e jogi állapotot maga kívánta, azon lélektani jelenségél fogva, hogy főleg a kevésbé művelt ember, hátrányainak okát mindig másban keresi, ezekért a körjegyző fog felelőssé tétetni magát csak az intézmény hitele decreditáltatik. — De megeshetik az is, hogy némely körjegyző a kevesebb felelősséggel járó magánokiratot szerkesztését fogja főb hivatásának tekinteni, mi által az intézmény közhitelessége lassankint elhalványul s azon czél, mely miatt életbe léptetett, elenyészik. Mi az intézmény érdekében okvetlen elkerülendő.

Vannak mégis esetek, mikor ily magánokiratoknak a körjegyző által való szerkesztése a felek érdekében elkerülhetetlenül szükséges, mit a mindennapi tapasztalás igazol s minek eddigi lehetetlensége sok akadály okozója volt; ilyenek a hagyatékok és telek-könyvi bekebelezések végleges rendezéséhez és keresztülviteléhez szükséges egységek, szerződések és nyilatkozatok azonnali elkészítése, mit a közokiratok szigorú formáságai megakasztanának s ez által a föügylet a felek kárára be nem fejezethetnék, vagy valamely fél jogai egyébként veszélyeztetnének; ez esetekben tehát a magánokiratoknak a körjegyző által lehető elkészítése megengedhető, illetőleg ez esetekre szerítható lenne, de ekkor is nehogy ezen ürügy általában magánokiratoknak a szükséges túl való készítésére használtassék, köteles legyen a körjegyző a magánokiratba, e forma használatának indokát is megemlíteni. S ez okból bátrak vagyunk a g) pont következő szerkesztését ajánlani:

„g) végrendeletek kivételével magánokiratokat is készíthet, de csak akkor, ha e magánokiratok a körjegyző bírói vagy gyámhatósági megbízatása befejeztetésére, vagy valamely telekkönyvi jog sürgősen szükségelt megszerzésére vagy változtatására kívántatnak meg; e körülményt azonban az okiratban megemlíteni s az 1874. XXXV. t. cz. 61—63. §-sz. intézkedését alkalmazni köteles. A díjazásra nézve sat.“

(Folyt. köv.)

gyományra hivatkozva, védte a kisázsiai zsidókeresztények állapotjának helyességét. — Erőe Viktor, római püspök, a kit a galliai, palaestina, phoeniciai, osrhoébeli, pontusi és korinthusi püspökök támogattak, azzal válaszolt, hogy a kisázsiai, syriai és mesopotámiai zsidókeresztény elvek pártolóihoz egy iratot intézett, a melyvel a fenförgő eltérések miatt az egyházközösséget velők megszüntette.

Eljárásit azonban sok püspök nem helyeselte. Többen intették őt irataikban a saját pártjabeliek közül is békére. Így fenmaradt a lugdunumi (Lyon) püspök, Polykarpos tanítványa, Ireneusnak egy irata, melyet Gallia püspökei nevében intézett hozzá, s a melyben egész ószintén ócsárolja a római püspök hirtelenkedését s elődei türelmességére utal. Mert az ázsiai püspökök kijelenték, hogy alaptalan az a gyanu, mintha ők újítani akarnának: ez az esemény se vont maga után további következményeket s mindkét párt zavartalanul folytathatta az ösöktől rájuk maradt gyakorlatot három századon át, a következő század első negyedéig.

(Folyt. köv.)

Fővárosi levél.

A nemzet kincse.

Most midőn az összes hazai vasutak a husvétünnep alkalmából 50% árkedvezményt engedélyeztek a kiállítás látni óhajtóknak, szolgálatot vélnék tenni mindazoknak kik Budapestre rándolni akarnak, azzal, hogy e kiállítást részletesebben és mégis dióhéjba szorítva leírjuk és pedig úgy, hogy e leírás az illetőknek esetleg kalauzul is szolgálhasson.

A nemzeti muzeum képtárának első termébe lépve, az 1. sz. szekrényben őskori aranyékszereket látunk, azoknak töredékeit, a csőfalvi csákányt — minő összesen csak 4 létezik — a nagy 3000 gram súlyú fokorni leletet, aranyékszereket, 22 darab nehéz, a kelta időből származó aranykarperczet stb. A 2. sz. tartóban szintén őskori tárgyak vannak. A 3. sz. tartóban levő őskori aranyleletek közül különösen kitűnik a híres szarvaszói lelet, a sodronyos diszek és ékszerek. A 4. sz. tárlóban karikákból készült súlyos, tömör aranyláncokat látunk, melyeket a régi emberek nyakukon viseltek és egyes szemeket pénzül is használták. Az 5. szekrényben két nagyon érdekes egyiptomi mű van, melyeket Egyeden találtak. E művek a Ptolomeusok korából valók, kik kelta zsoldosokat tartottak és valószínűleg azok hozták ide e tárgyakat. A 6. sz. szekrényben Magyarország talált római gyűrűk vannak. A 7-ikben antik cameaok és intagliók. A 8. sz. oszlopon egy római ezüst háromláb (tripos) van, valószínűleg Diokletian császár idejéből. A 9. sz. keretben homoruan vésett drágakövek vannak, köztük 16 antik, melyek közül legfontosabb a középen levő Pulszky-Posidon név alatt ismeretes nagy carneol. A 10. sz. szekrényben római ékszerek vannak. A 11. sz. szekrényben van a 1600 aransúlyú arany lelet. Sokan azt mondják, hogy ez Athanarik gót király kincse, de több jel mutat arra, hogy világverő Attilaé, kinek épen hadujta mentén találták. Itt van a híres magyarai lelet is. Mind a két leletet ő felsége a király állítja ki. A 12. sz. szekrényben népvándorlás korabeli tárgyak vannak. A 13. sz. szekrényben van a kun-ágotai népvándorlás-kori lelet. A 14. 15. és 16. sz. tárlókban népvándorlás és pogánykori magyar leletek vannak.

A második teremben, e roppant helyiség szekrényeiben állítottat fel valamennyi egyházi ötvösmunka és pedig anyi, a mennyi még soha a világ egy muzeumban vagy kiállításán sem volt együtt. A keresztény művészet legelső kísérleteitől, a románkori tárgytól kezdve annak a gothika és a kora renaissance stíljében tartott leghatalmasabb kifejezéséig és le egész a barokkstíly hanyatló művészetéig, minden képviselve van. Az 1. szekrény a kereszténység ifjkorának emlékeit tartalmazza, melyek a VIII—XII. századból valók és roppant ritkák. A 2. sz. szekrényben a görög-keleti művészetnek hazánkban található emlékeit látjuk. A 3-ik szekrényben van többek közt Szent László ezüst mellszobra, továbbá állítólag Csák Mátéé, egy nagy ezüst madonna, egy csodálatos alaku gyertyatartó, egy ezüst kötet és végre nemzeti nagyságunk Anyu-kori emlékei az aacheni kincstárból. A 4. 5. 6. tárlókban az aacheni kincs egy része állítottat ki, a 7. sz. tartóban aranyba és ezüstbe foglalt sodronyománczos oltárképek vannak. A 8. sz. nagy középszekrényben a goth stíly 15 és 16 századbeli kelyhek, pásztorbotok és monstrencziák. A 9. és 10. sz. tartókban drágakövekkel diszített, zománczott ezüstbe kötött könyvek vannak. A 11. sz. szekrényben van többek közt Szent István királynak életnagyságúnál nagyobb ezüst mellszobra Bermi híres szobrásztól, továbbá arannyal és ezüsttel kirakott oltárkák és ereklyetartók. A 12. sz. szekrényben a renaissance barokk- és rococo tárgyak vannak felállítva. A 13. számban 25 kehely, 5 feszület, 6 urmutató és 6 ampolna tálczával látható. A 14. 15. és 16. sz.

tartókban sodronyománczos apróbb tárgyak, boglárók, csattok, kapcsok, olvasók és ereklyetartók vannak.

A harmadik terembe lépve, a közepén van az 1. számmal jelzett korona-szekrény. Itt van III. Béla királynak és nejeének két halotti koronája, egy 6 águ korona és országalma s egy másik 8 águ, mely utóbbi valószínűleg Szent Margit koronája; továbbá Constantinos Monomachos görög császárnak Nyitra-Ivánkán talált koronája. E szekrény középpontját Bocskay István híres arany koronája foglalja el, melyet 1605-ben Lala-Mehemed nagyvezér a szultán megbízásából adott át neki, hogy koronáztassa meg magát vele. A 2. sz. szekrényben billikomok, kupák, serlegek vannak. A 3-ikban van a 830 arany súlyú híres Pálffy-féle billikom, továbbá talpascseszék, strucztojás-billikomok és poharak. A 4. sz. szekrény a magyar ötvösművéség legremekebb darabjait, a szemkáptáztató ékszereket foglalja magában. Az 5. sz. ékszerszekrényben rendkívül diszes és értékes kereszték és násfák vannak. A terem bal sarkában áll a kiállítás egyik legimpozánsabb darabja az 1548-ban készült óriási Losonczy bortartó kancsó.

A negyedik teremben az 1. 2. és 3. sz. szekrényben asztali készletek vannak u. m. poharak, kannák, óriási méter magas serlegek, kancsók, kupák. Itt van még törökverő Eszterházy Lászlónak asztaldiszt képező ezüst lovagszobra is. A 4. 5. 6. 7. és 10. sz. tartókban és a 11. sz. szekrényben nagyobbára szász ötvösművek vannak. A 8. és 9. sz. tárlókban ruhadiszek láthatók. E terem oldalfalán 12 régi módra felkantározott, forgókkal diszített löféj látható; általuk rendkívül diszes régi nyergék, az oldalfalakon pedig tropheumok fegyverekkel.

Az ötödik és utolsó terembe lépve, meglep bennünket az a gazdagság és pompa, melyet őseink az asztali készletekben és lakohelyeik feldisítésében őrtek. Az 1. sz. szekrényben s a két és 3. sz. tárlókban asztali készletek vannak. A 4. 5. és 6. számú fali szekrényekben kancsók, disz-dobozok, asztalművek, cassetek stb. láthatók. A 7—13 sz. szekrények különféle apróbb és nagyobb házi disztárgyakat, csecsebecskéket, óriási ezüsttálatat stb. tartalmaznak. A 14. sz. szekrényben diszórák és zománczott tárgyak s a 15. szám alatt a falon vert ezüst képek vannak. Az oldalfalakon kardok, pallosok, buzogányok, csatacsillagok és török, továbbá régi hadi zászlók láthatók. A 18. sz. tárlóban erdélyi zománcművek, a 19-ikben filligrán ékszerek és a 20. sz. szekrényben összehasonlításul szolgáló chinai, india és török tárgyak vannak. E terem mentén felállított tárlókban nagyszámu, fölőtte érdekes régi zseborák s arany, ezüst és drágakő szelencek látható.

A kiállításnak ilyen leírása azonban még csak megközelítőleg sem nyújt fogalmat annak valóban mesés fényéről és gazdagságáról s részletes leírással és felvilágosítással a közelebb megjelenendő nagy katalógus fog szolgálni, addig pedig a kis katalógus adja meg a szükséges tájékozást.

Vendo Soma.

A házber szabályrendelet.

(Vége.)

24. §.

Bolti kirakat, czég és czimtablák a hatóságai szabályok betartásával a háznak belső avagy külső részén a bérlet tartama alatt, csak a háztulajdonos által meghatározandó alakban s ennek beleegyezésével alkalmazhatók.

25. §.

A kibérelt helyiségbe a vízvezeték avagy légszeszt bevezetni, — falakat lebontani, átörni avagy újakat építeni, új ajtót — ablakot, avagy a meglévőket befalazni — az építési szabályok betartásával csak a háztulajdonos engedelmével lehet.

26. §.

Bérlő a helyiség kibérlése alkalmával tartozik kijelenteni, hogy azokat mily célra kívánja használni.

Ha pedig bérlő bérbeadó ismételt figyelemzése ellenére a kivett helyiséget a megállapított céltól eltérőleg használja, bérbeadó a bérletet azonnal felmondhatja; a bérlő pedig a 13. §-ban megállapított rendszerinti költőzködési időre való tekintet nélkül azon hónapnak, a melyben a felmondás történt, első napjától számított — az ugyanazon §-ban kikötött felmondási időtartam (hó, negyedév, félév, avagy egész év) lejártával kiüríteni s ezen költőzködési napig esedékes bért megfizetni tartozik.

27. §.

Kéjnöknek és kéjnököt tartó avagy azokkal üzérkedő személyeknek a lakásba való beköltözését, a mennyiben ezen minőségük bérbeadó előtt a bérlet megkötésekor tudva nem volt — bérbeadó eltilthatja, ha pedig már beköltöztek volna, azoknak azonnali kiköltöztetését a rendőrség útján eszközöltetheti s e mellett fenmarad a 22. §. szerint számítandó időre eső bérösszegre való igénye bérlő ellenében.

28. §.

Bérlő köteles a felmondott helyiségbe azok megtekinthetése végett — bérlet kereséket naponként délelőtt 10—12 és délután 3—4 óráig beocsátani, mindaddig míg ezen helyiségek bérbeadva nincsenek, illetőleg gondoskodni arról, hogy a felmondott helyiségek ezen idő elatt bérlet keresők által megszemlélhetőek legyenek; — ellenesetben bérbeadó jogosítva van a helyiségek ezen megszemlélését s azok kinyitását s ismét bezárását minden egyes esetben bérlő költségén rendőrigileg is eszközöltetni.

29. §.

Bérlő más megállapodás hiányában a házi állatok közül csak szárnyasokat tarthat házi szükséglete fedezésére és pedig kizárólag az általa kibérelt helyiségekben zárt ketreczekben.

30. §.

Bérlő a szemétnak kihordásáról, ha annak elhelyezésére külön hely jelöltetik ki, úgy az esetben is, ha az egész házat bérlő, maga tartozik gondoskodni.

Bérbeadó kötelessége.

31. §.

Bérbeadó a bérlet tárgyát tisztán és használható állapotban tartozik bérlőnek átadni, ellenesetben jogosítva van bérlő a helyiséget bérbeadó költségén helyreigazítani.

32. §.

Bérbeadó tartozik arról gondoskodni, — hogy a bérleményből való kivonulás a 17-ik §-ban kitűzött időben történjék s a hivatkozott § rendelkezéseinek be nem tartásából a bevonulól új bérlőnek okozott kárért s költségeért teljes felelősséggel tartozik, fenmaradván mégis a kivonulól volt bérlő ellenében visszereseti joga.

33. §.

A bérlet tartama alatt a bérlő, úgy háznépe és vendégei hibájánál nélkül támadt s a bérlemény rendes használatát lehetetlenítő hiányokat bérbeadó bérlő felhívásától számított 3 nap alatt kijavíttatni tartozik; ellenesetben, bérlő jogosítva van azokat bérbeadó terhére és költségeire maga eszközöltetni.

34. §.

Bérbeadó a kibérelt helyiségben javításokat és építkezéseket, kivéven a ház biztonságának szempontjából okvetlen szükségeseket — csak bérlő beleegyezésével eszközölthet.

35. §.

Ha bérbeadó a háznak csak egy részét adta ki, — ki nem bérelt helyiségekben és telek részen javításokat és építkezéseket teljesíthet.

Jogosítva van továbbá bérbeadó a bérleti tárgy külön részét kijavíttatni.

Tartozik azonban úgy ezen, valamint az előző §. esetében eszközözendő építkezése-

ket és javításokat akként fogantatosítani, hogy ez által a lakók kárt ne szenvedjenek és kényelmük lehetőleg megővassék.

36. §.

Ha az tűnnék ki, hogy a kibérelt helyiség azon célra, a melyre felvételt nem alkalmas, lakások pedig az egészséget veszélyeztetik. — avagy ha bérbeadó a 34. és 35. §§-ok rendelkezéseit megszegi — és bérbeadó a kibérelt helyiség használatát lehetetlenítő hiányokat bérlő felhívására azonnal helyre igazítani, illetve tiltott cselekményeivel nyomban felhagyni nem akar, jogosítva van bérlő a bérletet megszüntetnek tekinteni s a bérhelyiségből azonnal ki költözködni; fennmaradván ezen felül bérbeadó ellen kártérítési joga.

37. §.

Egyik lakós sem tartozik túrni azt, hogy azon házban, a melynek egy részét kibérelte, kéjné, kéjnéket tartó, avagy azokkal üzérkedő személy lakják, avagy tartózkodják, kivéve, ha a bérlet megkötésekor ott már ilyen személyek laktak s ezen körülményt bérlő tudta, avagy erről bérbeadó által értesített.

Ha pedig bérbeadó bérlő felszólításától számított 8 nap alatt a nevezett egyének eltávolítását a rendőrségnél szorgalmazni elmulasztja, avagy kiköltöztetésüket fennálló bérleti szerződés miatt nem eszközölheti, joga van bérlőnek a bérletet megszüntetnek tekinteni s a bérlet tárgyából azonnal ki költözködni: a mely esetben a bérbeadónak csak a kihurcolkodás napjáig jár a bér.

38. §.

A bérlő a kibérelt helyiségeknek olyan célra, a minőre ő maga kibérelte, albérletbe is adhatja.

Az albérlet iránt kötött szerződés csak bérlő és albérelő közti jogviszonyokat szabályozhatja, — ellenben bérbeadóval szemben hatálytalan nem bír: a miért is bérbeadónak és a háztulajdonosnak jelen szabályrendeletben biztosított jogait az albérlet nem korlátozza.

39. §.

Bérlő az albérelő, ennek háznépe és vendégei minden cselekményeirei és mulasztásaiért bérbeadóval szemben teljes felelősséggel tartozik.

Ugyancsak bérlő teljes felelősséggel tartozik az albérelőnek a bérbeadó minden mulasztásaiért és cselekményeirei.

40. §.

Jelen szabályrendelet határozmányai a dolog természetének megfelelőleg albérletekre is alkalmazandók.

A házgondozó és házmester.

41. §.

A házgondozó külön meghatalmazás nélkül is bérbeadó megbízottjának tekintendő, csak is jelen szabályrendeletben foglalt bérleti kérdésekben.

42. §.

A házmester a ház tisztántartására, rendje és nyugalma felett tartozik őrködni és cseleldi rangsorozatban áll.

A házmester bérmentes szolgálati lakására jelen szabályzat rendelkezései ki nem terjednek.

Életbe léptetési intézkedés.

43. §.

Jelen szabályrendelet a kormányhatósági jóváhagyást és hivatalos lapban való közzétételt követő bérnegyed első napján lép hatályba.

Német-színház.

Tudomásomra jutott, hogy e napokban itt járt egy német szinagázató azon szándékkal, hogy a színházat kibérelje, de az intéző köröknél mindenütt kocsarat kapott azon megjegyzéssel, hogy a városi bizottsági közgyűlés elhatározta, hogy a színházban német előadások meg nem engedtetnek. Kénytelen vagyok kijelenteni, miszerint tudomásom szerint ily közgyűlési határozat soha sem hozott, a miért s az a német előadásokat nem gátolhatja.

Ha mi most a német előadások megengedhetősége mellett plaidirozunk, el vagyunk készülve, hogy a hazafiatlanság vádjával fogunk szajtni. De ezen váddal szemben bátran kimondhatjuk, hogy mindig jobb hazafiaknak tartjuk magukat azoknál, a kik a német színház ellen chauvinisticus frázisokkal handabandáznak, és mindamellett a magyar színházat soha sem látogatják. Hála Istennek elmúltak azok az idők, a midőn nemzetiségünket egy hat hétig itt mulató német szinársulattól féltetni kellene, s nagyon rossz állana nemzetiségi ügyünk, ha ilyen előadások annak kárára lehetnének. A magyarosodás hála Istennek az egész országban, de különösen nálunk Pécsen 20 év alatt oly haladást tett, hogy bizony a német színház már nem érthet. A német színházban nem megyünk tanulni, hanem szórakozni, s ha a „Pécsi Dalárda” által is cultivált német dal, bohócsztélyein előadott német jocosus darabjai nem hátráltatták a magyarosodást, ha német sängerekek megengedtetik a korcsmákban és kávéházakban kétértelmű dalaikat német nyelven előadni, ha Budapesten, az ország fővárosában a német színház sincs kárára a magyar nemzetiiséggnek, bízást mi is megengedhetjük azt annyival is inkább, mert ez épen városunknak, annak haladásának, s szégyényebb sorsu lakóainak, sőt magának a magyar szinügynek érdekében volna.

Ezeket kimutatni jelen sorok feladata.

Ha a színház 6 vagy 8 hétre ismét bérbe adatik, akkor a szinügyi bizottság rendelkezésére 800—1000 frt lesz, a mely összeggel a téli időnyen át itt működő magyar szinagázató subventionálhat, diszleteket beszerezhet, szóval a magyar színház érdekében sokat tehet. De tegyük fel, hogy a szinügyi bizottságnak ezen pénzösszege szüksége nem volna, akkor az így évenként befolyandó összeggel idővel egy oly alaptökvét lehetne teremteni, a mely későbbi adakozásokkal egy új színház építésére szükséges összeget bőven megadná.

E lapok hasábjain már többször hangoztatott egy új színház építésének szükségessége; ragadjuk meg az alkalmat és a német színház által fizetendő bérral rakjuk le alapját a magyar színház épületének.

Már ezen szempontok is a megengedés mellett szólnak. De menjünk tovább.

Ha a színházban most körülbelül 60 estén át az előadások folytának, a városi zenekar körülbelül 1200—1500 frtot keresne, a mely összeggel annak fennállása nemcsak teljesen biztosítva volna, hanem évenként egy pár száz forintot megtakarítana, s így az előadások megengedésével a városi zenekar, egy közművelődési intézmény lételet biztosítanak.

Nem akarom azt nagyon hangsúlyozni, hogy egy csomó szegényembert az engedély megtagadásával kenyérkeresetétől megfosztanak, pl. számos napszámos, a kik a színház berendezésénél és előadásoknál alkalmazva vannak, a lánypagyitogatók, szinlaposok, jegyszedők, tűzoltók stb.; de fontolóra veendő, hogy az a 30—40 színésznek, ha városunkba jön, lakásra van szüksége; csak a szegényebb osztály teszi azt, hogy lakásából 1—2 szobát kiadjon, ezeket időlegesen a német színészek bérbé veszik, a mi által sok szegény családon a bérfizetés dolgában segítetik. Azonkívül itt van a nyomda, a gázgyár, ezek mind jövedelmet hoznak.

Ne higgyék azt, hogy a szinagázató mindent, a mit szerez, elvisz magával; a legnagyobb része a bevett jövedelemnek városunkban marad, a korcsmárosok, boltosok, s az ezekkel összefüggő üzletek forgalmat csinálnak s jövedelmet hoznak.

De egy nagy ok van az engedély megadására és ez az itt állomásozó katonatisztek, ugy azok családjai szórakozása.

Ezek legnagyobbbrészt németek s nekünk kötelességünk a habár csak ideiglenesen itt tartózkodóknak a tartózkodást minél kellemesebbé tenni, hogy városunkat megszeressék és itt állandóan is megtelepedjenek.

Városunk szép fekvése, friss levegője,

szép sétányai már ide csalogattak szép számmal nyugdíjasokat, a kik itt költik el jövedelmüket, s miután már szórakoztatásukról gondoskodni nem akarnak, már már elszállingóznak vissza Grätzba, Klagenfurtba stb., a mely városok mindezekre nagy tekintettel vannak.

Reményelem, hogy ezekkel sikerült beigazolni, hogy a német színház nem tesz kárt, hanem csak hasznót és előnyt, azért félre minden szükkeblüsséggel, ne féljünk azon nagyszájú hazafiaktól, a kiknek hazafisága csak üres szó, hangzatos frázis, s ne dobjuk el magunktól azt, a mit városunk kézzelfogható érdeke kíván.

Egy jó hazafi.

H i r e k.

Kitüntetések. Ő Felsőge dr. Mendl Lajos, Baranyamegye volt járási orvosa és tiszteletbeli főorvosának, a közszolgálatban sikeres működése által szerzett érdemei elismerésül a koronás arany érdemkeresztet, Bubreghe Ferencz, Mohács nagyközégy brjájának pedig hasonló indokból az arany érdemkeresztet adományozta.

Személyi hir. T a r a y Andor p. ü. közgazgatási bírósági ülnök szerdán este városunkba érkezett.

Br. Fehérváry Géza államtitkár, m. kir. honvédelmi miniszterre való kinevezetése, illetékes körből vett tudósítás szerint, minden órában várható.

Radakovszky József altábornagynak, kit több évi itt időzése nyomán sokan ismernek, ki — miként egyik előző számunkban említett — Kolosvárról Bécsbe helyeztetett át. es. kir. osztrák honvédelmi miniszterre való kinevezetése legközelebb a valóság stádiumba lép.

Tibiassy József városi bizottsági tag, a Ferencz Józsefrend lovagja, l. cs. k. Dunagőzhajózási társaság ügynöke, városszerzte ismert és mindenütt szeretett egyéniség, e hó 10-én (csütörtökön) esti 3/8 órákor, munkás életének 66-ik évében, családja, rokonai, barátai és ismerősei legőszintűbb szomorúságára, rövid szenvedés után öröklétre szenderült. — Néhány napi betegsége alatt az érdeklődés oly hangos volt iránta, hogy utczákon lehetett hallani híreket felőle. De még ennél is nagyobb a részvét és a szomorúság, mely halláhrének villámgyorsan való elterjedése által, már csütörtökön este, a boldogultat annyira szerető sok szívre nehezült. Örök vidám kedélyét, melyet az előre járó kor sem halványított el pillanatokra sem, kitűnő társalgását, melylyel annyi derült órákat szerzett baráti körökben — soha sem fogják felejtteni. Temetése vasárnap délután 5 órákor lesz. — Csendesek és nyugodtak legyenek örök álmai!

— **A Farkas-Raskó-díjat**, melyet, mint említők, a nemzeti színház tagjai egyhangulag szavaztak meg Mihályfi Károlynak az elmúlt évben tanúsított legtbő szorgalmáért és haladásáért, — kedden április 8-án este adják ki először. A jutalomdíj — az 1000 frtból megnövekedett tüke egy évi kamata, — átadása bizonyos ünneppélyességgel történt. Kevés-sel az előadás előtt összegyűltek a szinpadon a nemzeti színház drámai tagjai kivétel nélkül s Podmaniczky Frigyes báró rövid beszédet tartva arról, hogy e megjutalmazás becséből mitsem von le az összeg kicsinyisége, mert nemes intenció vezette a díj alapítót, s csak is a legjótékonyabb módon hathat bármelyik művész lelkületére azon díj elnyerése, melyre pályatársai tartották érdemesnek, — átadta Mihályfinak a jutalomról szóló utalványt. — Mihályfi elérzenyülten mondott köszönetet, szerényen utasította el magától azt, hogy a díjat bármi egyébbel is megérdemelte volna, mint azzal az igyekezettel, hogy kötelességét mindig teljesítse; s hogy épen őt érte a kitüntetés, azt csakis pályatársai szeretetének, jószívűségének tulajdonítja s köszöni. — A nemzeti színház tagjai őszinte szívvel kívántak szerencsét Mihályfinak a kitüntetéshez, melyben részesült.

A választások előtt, mint mult számunkban említettük, az állami hivatalok tisztviselői értekezletet szándékoznak tartani, melyben megbeszélendő lesznek a módozatokat, melyek alapján az egyes ország. képviselőjelöltek felkéretnek arra, hogy programjukba a tisztviselők helyzetének javítását is felvegyék. Az értekezlet e hó 15-ére volt kitűzve, de amint értesülünk, ennek megtartása néhány napi halasztást szenved.

Vakmerő tolvaj. Világos nappal, déli 12 és 1 óra között, az Apáca-utcában levő Ruwald-féle házba, az utcára nyíló ablakon át egy ismeretlen tolvaj bemászott és miután több rendbeli ágymenőt összecsomagolt, ugyan azon uton, minden nyom nélkül eltűnt.

Szintársulatunk szerdán távozott városunkból, hogy nyári állomásán, Nagykánaiban folytassa működését. A sziniidény meglehetősen hosszúsága alatt számos tagja a társulatnak lett városunk lakói közt kedvelték s ezek közül a legtöbbet a jövő sziniidényben nélkülözni kell. Pajor Emilia Kaszára szerződött, Boránd Gyula Debreczenbe, ugyszintén máshová szerződtek Dancz Nina, Érczy, Juhász, kik mind társulatunk elsőrendű, hasznavehető tagjai voltak.

Stabat Mater. A pécsi dalárda Hoffer K. női énekeskölője, a női énekar, a katonai zenekar s több műkedvelő közreműködése mellett Rossini világhírű művét a „Stabat Mater“-t kedden közkívánatra megismételte. A reprise jótékony célra, a színház épületben volt. A sikerről írunk szükségeltlen, utalunk az első előadás alkalmából írt kimerítő tudósításunkra s most csak azt jegyezzük meg, hogy a színházban e világhírű zenemű sokkal nagyobb hatást tett, mint a rozg acustikájú tornacsarnokban. A ház telve volt s így előreláthatóan szép összeg lesz jótékony célra fordítva.

Regaleügy. A pécsi keresk és iparkamara tekintettel azon mindinkább elterjedő szokásra, mely szerint szesz és pálinkafőzők pálinkát és szeszt oly módon juttatnak a fogyasztókhoz, hogy azt a pálinkafőzésre alkalmas kisebb-nagyobb mennyiségű anyagért becsérelik: kérdést intézett a belügyminiszteriumhoz, hogy ez eljárás — mint hogy erről az italmérés-i jogot szabályozó rendeletekben említés nincs tőle — meg van-e engedve? A belügyminiszterium f. évi 7573/Vb. sz. a. arról értesítette nevezett kamarát, hogy pálinkát, szeszt szabad ugyan a szeszfőzéshez alkalmas nyers anyagokért „becsérelni“ de a cserébe adott pálinka vagy szesz 1/2 hectoliternél kevesebb nem lehet.

Sikerült fényképek tett ki közszemlére Zelesny Károly jó hírű helybeli fényképészünk a bazárban (Paunz Adolf kirakataban). Párisi minta szerint eszközölte a csoportosítást. — Sötétvörös bársony mezőben, aranyos kerettel. Megérdemelt a megtekintést ugy közönségünk, mint idegenek részéről. Előnyére válik városunknak a magas színvonalon álló kivitel. Tudunkkal provinciális városokban nálunk a legelső ily meglepő kiállításban. Nem mulaszthatjuk el dicséretünkkel kitüntetni Zelesny urat állandó igyekezteért, melyet ez alkalommal is, valamint a szines fényképek sikerült előállításáért, versenyre a külfölddel, méltán kiérdemelt. — Nevezetes, a kiállított képek között ország-szerete József főherczegünk fiának, a magyarosan nevezett „Józsi“ főherczegnek képe is, azon jelenetet ábrázolva, midőn a kis vitéz mult év őszén a helybeli sátor-táborban egy ágyut elsütött. Hollán Ernő altábornagy, Paxi ezredes és több tüzér állja körül.

Az antisemita agitator, Rathman Bol-dizsár segédlelkész, ki Szigetváron még a szószékről, a templomban is hirdette a felebarátok iránti gyűlöletet, azon szent helyről, melyről a szeretet szavait kell vala hangoztatnia, kit újabb birké (mult számunkban közöltük) szerint ugyancsak Szigetváron antisemita képviselőjelöltné candidáltak, a me-gyés püspök 5 execa Slavonia egyik félre eső plébániájához disponálta, nem fukarkodván atyai intései által hivatásának, mint a szere-

tet és béke apostolának kötelmeire figyelmeztetni. Egy év alatt ez a hatodik állomása. — Utóbbi állomásáról, Magyar-Székről, rögtön távozni kényszerítettett.

Nagy tűz. Mohácscon szerdáról csütörtökre éjjel ismét nagy tűz dühöngött. E tűz-vész, melyről bővebb tudósításaink még nincsenek, emberéletet is követelt áldozatul, amennyiben egy asszony annyira megijedt, hogy rögtön szörnyet halt.

A kiköszörült kardok. Az „E-s“ ápril 7-iki számában olvassuk a következő misztikus hirt; „A legtöbb hadseregben az a szokás, hogy csak az elrendelt mozgósítás pilanatában élesítik meg a kardokat s szuronyokat. Egyedül Oroszország tért el e szokástól s néhány hónappal ezelőtt megköszörültette hadseregének összes kardjait. Mint biztos forrásból értesülünk, a cs. kir. közös hadügyminiszterium márczius 8-án kelt rendeletével utasította a hadtest parancsnokságokat, hagyják meg az alattuk álló csapatoknak és intézeteknek, hogy kezdjék meg azonnal a csapatok békeállományánál s a tüzérségi szertárakban levő kardok élezését („Vorschärfen“) s a pótkészletben tartott kardok és szuronyok élesre köszörülését („Scharf-schleifen“) E munka — a rendelet szerint — a „legnagyobb sietséggel“ végzendő s már ki is szolgáltatott a csapatoknak a szükséges köszörűkötvet és ráspolykat, az utóbbiakat azért, hogy mozgósítás esetén hamarabb élesre fenhessék a békeállomány-nak csak élezett fegyvereit. — A hadügyminiszter rendelete kiemeli, hogy e rendszabálynak nincs más célja annál, hogy mozgósítás esetén megkönnyítsék a köszörüléssel járó munkát s mi ezt nem akarjuk kétségbe vonni. Azonban nem fojtathatjuk el azt az egy kérdést, hogy miért nem gondoskodnak egyuttal a fegyverekkel való visszaélés ellen is, melynek a jövőben bizonyára még sajnósabb következményei lesznek, mint eddig voltak?“

Egy kedélyes társaságban fölvetették azon kérdést: minő magasnak kellene azon embernek lennie, ki a bécsi Szt.-István toronyt fogpiszkálónak használhatná. Föltéve, hogy egy rendes magasságu ember fogpiszkálója 5 emter, ugy annak, ki a Szt.-István toronnyal piszkálhassa fogait, 9000 meter magasnak kellene lennie. Kabátjához 400, nadrágjához 2200, köpenyéhez 12562 méter szövetre volna szüksége. Ezt négy héten át 300 szabó varhatná meg. Csizmái 454 méter magasak. Talpával 500 □ métert takar be. Reggelijéhez 8 mázsa kávé, ebédre 9 htl. leves, 28 mázsa hus, ehcz elegendő mártás, 12000 pár csirke, ehcz 3000 pár lud kellene. Ivópohara 80 htl., hálószobájának 56 1/2 négysz. mértföldnyinek kellene lennie. Ez utat Párisból Bécsig 5 perc alatt tenné meg. Gyermekeiték volna rá nézve reggeli után Pekkingbe sétálni s miután a chinai eszárnak jól reggelt kívánt, egy kis vízi uton a nagy oceanon, akár egy pocsolány átlábalva Amerikában ebédelni. A ki nem hiszi, utána számolhatja.

A „Pécs“ külön távirata.

BÉCS, 1884. április hó 11-én. Az osztrák kormány a pozsonyi marha-szállításokra vonatkozó rendeletét a magyar kormány erélyes fellépése folytán ma visszavonta.

Törvényeszéki csarnok.

Előadott polgári ügyek.

Ápril 8-án.

Vésze y Rezső tszéki bíró által: 2366/1883. Vidák Mika és Ivo — Jalesics Maricza, Szidonya Mártonné és társai ellen végrendelet megsemmisítése, örökös-i minőség elismerése stb. iránt.

Ápril 10-én.

Nikolics Jozsó — Nikolics Vászóné és társa ellen szolgálmi jog iránt.

Bogya y Pongrácz tszéki bíró által: 112/1884. Cseh Ede — Engel Adolf és fiai czég ellen 3600 frt kártérítés s járulékaik iránt.

2604/1884. Engel József fia — B. Zwetti ellen 871 frt 75 kr. tőke s jár. iránt.

Előadandó büntető ügyek.

Ápril 16-án.

7974/1883. Herendi Sándor ellen súlyos testi sértés miatt.

611/1884. Kovács József ellen ugyan e miatt. Ápril 18-án.

7798/1883. Bartl Sándor és társai ellen lopás miatt.

7800/1883. Horváth József ellen magánlak megsértése miatt.

Ápril 19-én.

1236/1884. Palács Lukács és társai ellen gyujtogatás, illetőleg lopás és orgazdaság miatt.

1444/1884. Petolics Lajos ellen lopás miatt.

1445/1884. Kolompár Róza ellen lopás miatt.

Irodalom.

A „Kiállítási Lapok“ 8-ik száma a Deutsch M.-féle műv. intézet díszes kiadásában megjelent a következő változatos tartalommal: Az 1883. évi orsz. kiállítás nemzetközi osztályai. Magvak, takarmány-félék, trágyaszerek. Kisipari erő- és munkagépek, lényegesen javított mozgázasági gépek, új talaimányok. — Az iparos-íjűségi egyletek a kiállításon. A munkakiállítás szabályzata. — Ipartörvény: Az 1871. és 1884. évi bizottság. A kénszertársulás kérdése. — Kiállítási Kronika — Kiállítások 1884-ben. — Száz kérvény. — A fegyver-ípar szabályozása. — Bejelentések a temesvári kerületi bizottságnál. — Bejelentések a soproni ker. bizottságnál. — Képek: az ötvenévközpontokról. — Az iparszarnok térbosztása csoportok szerint: Előzetési ár áprilistól december végéig, 3/4. évre 3 frt.

Bucus a t. közönségtől! Fájjalommal vesznük becsut az „Ország-Világ“ t. olvasóitól. Minden küzdünk, minden fáradságnak daczara, tőlünk nem fűzők okok miatt üzletünket elvesztettük. Anyagi veszteségünk nem faj annyira, mint az hogy az „Ország-Világ“ elvasónak becsut kell mondanunk. Ugy érezzük magunkat mint ha kedves családunktól, válnánk el, de vigasztal az a tudat, hogy nem hosszú időre. Munka, fáradság, szorgalom reményelhetőleg ismét kezünkbe adják azt az erőt, melyet a magyar irodalom emelésére fordíthatunk. Bucusunk, de azzal a biztos reménnyel, hogy a mi kedves családunkkal, az „Ország-Világ“ t. olvasóival találkozni fogunk. A közönség tapszatalást szerelje a jövőben, hogy egy szépirodalmi lap műkiállításra nem könnyű dolog és mikor ezt tapasztalagya uttal reánk is gondol. Wilkens Gyula és Waidl Emil.

A „Magyar Ifjúság“ hóli Révai testvérek által kiadott es Kürthy Emil által szerkesztett e jeles ifjúsági folyóiratról most egyszerre 4 füzetet (4 — 7) küldött be hozzánk a kiadóhivatal. A mit már az első füzetek megjelenésénél is örömmel jegyeztünk meg, hogy a vállalat, mind tartalma tekintetében, mind munkatársai díszes e kiváló sora folyón mesze túlhaladja az ifjúsági irodalom terén megjelent összes hasonemű vállalatokat — e ténny a mostani füzetekben valóban észinte meglepéddel látjuk beigazolva és nem is kéünk ennek kitéjezést adni. — Mikszáth Kálmán, Irányi Dániel, Reviczy Gyula, K. Tóth Kálmán, Kvaszayné Kun Melánie, P. Szathmari Károly, Szendrei Janos, Posa Lajos, Gál Mózes Zempléni Gyula képezik a díszes nevsort, a kiknek tollából egy-egy kis remeklet kap a nemesebb szellemi élvezet után vágyó fiatalság. Tanulóság elbeszélések, melyeknek tárgyat az életből leste el hivatott írja, a történelem fényesebb korszakait megkapó vonásokban festő nagyzerű jelenetek, érd-készítő nép és utazók, hangulatjeljes költemények, szivet- és kedélyt szorakoztató könnyebb olvasmányok oly élénk egymastalan és oly nagy men yiségben váltakoznak egymással, hogy ifjaink e füzetekben valóban könyvtárra tesznek szert, mely nem csak mulo értéku, hanem érdekes akkor is, mikor már minden lapját mint régi jó ismerősünket forgatjuk. — Az ifjúságnak a mai időkben kétszeresen szüksége van az olyan vállalatra, mely érdekeit azon szempontból támogatja, a mely a nevelés terén a legfontosabb és rendkívüli leikiismeretet követel. — A „Magyar Ifjúság“ mint ilyen nem is szorul bővebb ajánlatra. A mely szülő, nevelő, tanító, csak egy füzetét is oly figyelmele méltatja, melyet a gondozásunkra bizott, lassan ebredd ifju szellem méltán megkívánhat, nem fog késmi e lapot megszerezni, mert hiszen jobb és meglehetőleg olvasmányt keresve sem találhat. — A füzetek kiállítása s rendkívül díszes és mindamellett rendkívül olcsó. — Negyed-évre csak 1 frt 50 kr. és előzetes kéz bármikor elfogad a kiadóhivatal (Révai testvérek Budapest, vaczi-utca 11.)

Felcélis szerkesztő és kiadó/tulajdonos

Fekete Mihály.

É rovatban minden szó beiktatása 1 krba kerül, hirdetések után, melyek a hirdető-félnék külön lakcímével is el vannak látva, még 30 kr. bélyegdíj fizetendő.

KIS HIRDETÉSEK.

Minden hirdetésre felvilágosítást ad a kiadóhivatal. Levélbeli tudakozásokra is pontosan válaszolunk, ha a válasza szükséges postabélyeg beküldetik.

Mária utcában 31-ik számú ház új minőségben szabad kézből naponta eladó. Bővebb tudósítást a kiadóhivatalban. 534

Szigeti országuton 26-ik számú ház szabad kézből eladó. Bővebb tudósítás a kiadóhivatalban.

Vas asztalok és vas székek szabadkézből eladandók. Bővebbet a kiadóhivatalban. 652

Egy öt év óta játszott jó karban levő **gordonka** 15 frtért eladó. Bővebbet a kiadóhivatal.

Nyolcz hold szántóföld egy tagban, a pécsi határban, a városi közél, a szigeti ország-ut alatt jutányos áron eladó, vagy **haszonbérbe** vehető. Értesítést a kiadóhivatal ad. 161

643 sz.
1884.

Árlejtési hirdetmény.

Baranyamegye területén átvonuló budapest-északi államut mohácsi utmestereiségre 1884, 1885 és 1886. években eszközözendő kavicsszállítás biztosítása iránt zárt írásbeli ajánlatok útján versenytárgyalás fog tartatni és pedig a baranyamegyei kir. államépítészeti hivatalnál **1884. évi április hó 21-én.**

Felhívataknak a vállalkozni kívánók, hogy írásbeli ajánlataikat az említett hivatalhoz czimezve, a tárgyalási napon délelőtti 10 óráig nyujtsák be, minthogy később érkező ajánlatok figyelembe vételni nem fognak.

Az 50 kros bélyeggel ellátott ajánlatokhoz, az ajánlati összegnek 5%-ka mint bánatpénz csatolandó, vagy készpénzben vagy pedig elfogadható értékpapirokban.

Az ajánlatokban az egységi árakból teendő árengedés számokkal és betűkkel világosan kiirandó.

Azon ajánlattevőknek, kik a kavics szállítást el nem nyerték, a letett bánatpénz az ajánlati tárgyalás befejeztével azonnal vissza fog szolgáltatni, az illető vállalkozó-é pedig 10%-ra kiegészítve, a szállítás befejeztéig biztosítékképp letéve marad.

A tett ajánlat az illető vállalkozóra nézve azonnal a kincstárra nézve pedig csak az naptól fogva kötelező, a mikor az a Ministerium által jóvá hagyatik.

Az ajánlatban határozottan kiteendő, hogy ajánlkozó a helyi körülményeket, az újabb megállapított szállítási feltételeket s. a. t. teljesen ismeri és azoknak magát minden kifogás nélkül aláveti.

A szállítandó kavics mennyiség, minőség, annak egységárai a részletes szállítási feltételek és a szerződés mintája a kir. építészeti hivatalnál a szokott hivat órákban megtekinthetők.

Pécssett, 1884. évi április hó 6-án.

Baranyamegyei m. kir. államépítészeti hivatal.

MITZKY MÓRICZ

Vas- és fűszerárú-üzlete

SELLYÉN

Pécsre való átköltözés miatt kedvező feltételek mellett **eladó.**

Kellemetlen szájszag és fogfájás ellen.

Érdem-éremmel kitüntetett **SCHULHOF KAROLY ROBERT,** Manchesteri lakos által feltalált

és **magyar kir. szabadalmat nyert osztrák császári kizárólagos**

SZOPIANA-SZAJSZEZ.

Hatása:

1. Szopiana-szajszez a száj-és orr-üregnek (olvas vagy műfogak, dohányzás vagy bármí más okból eredő) minden büszét nyomtatannal eltávolítja.
 2. Erősíti a peyuhát foghúst és az ingo fogakat, az utóbbiaknak visszaadja természetes fehér színüket, meggátolja a fogkö képződését, védi a fogak zománczat és óv a fogfájás ellen.
 3. A száj- és orrüreg mindenemü sulyos (skorbutikus) bántalmait gyógyítja, üdíti és pirósítja a foghúst és edzi a nyálkahártyát.
 4. A már létező fogfájást eltávolítja, ha a fájó fog husa pár csepp, vízzel nem elegyített szájszajszezzel megdávastetik.
 5. Diphtheritis és más torokbajoknak igen sikeres gargalizáló szer.
- Ara kicsinyben egy üvegnek **1 frt 25 kr. o. é**
- Raktárak: *Sipőcz István* gyógyszerésznél Pécssett, *Török József* gyógyszerésznél *Budapest* és minden nagyobb városi gyógyszerárúban. *Bro-János* gyógyszerész úrnál *Kolozsvárnál*.
- Főraktár:**
Dr. Schulhof Adolf urnál Pécssett.
- Több mint 800 elismerő bizonyítványok orvosi tekintélyektől elömlenek.

134 sz.
b. v. 1884.

Árverési hirdetmény.

Alulírt kiküldött végrehajtó, az 1881. évi LX. t. cz. 102 §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a tettes pécsi kir. törvényszék 8091/1883 p. számú végzése által Svégál Péter, és társai végrehajtható K javára, Schubert Menyhért olasz lakos ellen, 365 frt. kr. tőke, ennek 1875. évi Julius hó 1-ső napjától számított 6 % kamatai és eddig összesen 142 frt 17 kr. perköltség követelés erejéig elrendelt biztosítási végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 370 frt 51 kr-ra becsült pinczeszerelvények, siller, vörös, és fehér újbor, boreresztő kötéll, dupla löfégyver, asztal és pad ből álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek az 1163/1884 p. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínén, vagyis a hidasí hegyben alperes pinczeházában leendő eszközlésére 1884 -ik évi April hó 16-ik napjának délelőtti 10 órája határidőül kituzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg: hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Pécsváradon, 1884-ik évi April hó 1-ső napján.
Gyimothy János,
kir. bírósági végrehajtó.

662

1303
1884.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Král Lipót végrehajthatónak Stern Károly végrehajtást szenvedő elleni 46 frt tőkekövetelés és járulékai iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. törvényszék területén lévő Pécsvárosszában fekvő a pécsi 3956 sz. ttkyben felvett 1353 b. sz. háza az árverésért 1280 frt ban ezennel megállapított kiküldési árban elrendeltes és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1884. évi május hó 2-ik napján délelőtti 10 órakor Pécssett a tszék telekvi iratárban megartandó nyilvános árverésen a megállapított kiküldési áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárnak 10 %-át vagyis 128 frt készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42 §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3.333 sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpap.rban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elősmervényt átszolgáltatni.

A pécsi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóságnak Pécssett 1884. évi február hó 1-én tartott üléséből.

Kiadta:
Brodsky,
kir. törvszéki jegyző.

664

Első magyar nemzetközi szabadalmi iroda

Budapest, Kigó-utca 1. szám.

A világnak ezen legolcsóbb szabadalmi irodája elvállalja szabadalmak kieszközölését a föld bármely államában, kezességét vállal úgy a bel- mint a külföldi szabadalmaknak gyors és pontos kézhezjuttatásáért, elvállalja továbbá szabadalmaknak és esetleg még nem szabadalmazott találmányok a bel- és külföldön való értékesítését, védjegyek kieszközölését, kiállítók képviselőtét az 1885. országos kiállításon.

Ajánlja továbbá Remington-féle amerikai író-gépeit, az újkornak ezen legbámulatosabb találmányát; a rajta eszközölt írás bármely nyomtatvánnyal versenyez; a munkát a rendes írásnál négyszerte rövidebb idő alatt végzi. Egy teljesen felszerelt író-gép ára 285 forint.

Távíratí cím: Szabadalmi Iroda Budapest.

SOMOGYBÁNYA- TELEPIKÖSZÉN.

Legjobb minőségű és tökéletes súly, házba szállítva 2¹/₂ méter-mázsán felül Kindl Ferencz urnál Nepomuk utca 33. szám alatt megrendelések felvételnek. 100 kiló 90 kr.

KOCH Ferencz,

444. Somogy bánya-telep tulajdonos.

„Rosz kávé“

sehol sem szívesen látott vendég, mert azon élvezeti és táplálék-szer, melyet a fiatal és aggkor, — a szegény és gazdag egyenlően kedvel, csak úgy teljesíti feladatát a családban, ha róla azt lehet mondani, hogy

„jó kávé“.

Ez a legkellemesebb, legegészségesebb és e mellett legolcsóbb reggeli és oszonna.

„Legjobb kávé“

ez oknál fogva minden házi asszony jelszava, büszkesége.

Tisztelt asszonyság! Ha kedves családjának, ismerőseinek legjobb kávéát akar találni, úgy szíveskedjék használatba venni a

Szerencsi-féle családkávé.

Egy kanál ebből, két kanál jó szemes kávé és jó tejfel a legjobb kávé adja.

A Szerencsi-féle család-kávé majdnem minden fűszerüzletben kapható.

Faládácskákban 10, 15, 20, 30 kr. csomagokban 3, 4, 5 kr. Szíveskedjék kísérletet tenni a

Szerencsi-féle család-kávéval.

SZERENCSI E. gyárából Kassán.

637.

OLLINGER ÉS IFJ. EDHOFFER

ajánlják

mindennemű

butor-raktárakat

Pécsett,

Király-utca, a Lyceum

épületében.

589

844

1884.

Haszonbéri hirdetmény.

A nagyméltóságú vallás és közoktatásügyi m. kir. Ministerium 1884. évi 2127. szám alatt kelt rendelete folytán Baranyamegyében fekvő s a pécsváradi uradalomhoz tartozó 156³⁴⁷/₁₀₀₀ holdat tevő kisnyárádi birtok 1885. évi ápril 1-től kezdve 1897. évi október 1-ig tartó időre szó és írásbeli ajánlatokkal egybekötött nyilvános árverés útján haszonbérbe adatik.

Ezen 2-ik nyilvános árverés folyó évi május hó 1-én délelőtti 10 órakor fog pécsváradon a kerületi főtisztvi hivatalban megtartatni.

Béreni szándékozók felhivatnak, hogy 158 frt bánatpénzzel ellátva a kijelölt helyen és időben személyesen megjelenni, avagy a feltételek értelmében készített zárt ajánlataikat a kikötött bánatpénz hozzájárásával f. évi május hó 1-én délelőtt 10 óráig Pécsváradon a kerületi főtisztvi hivatalnál beadni szíveskedjenek.

A béreni feltételek mai naptól kezdve az említett hivatalnál a hivatalos órákban bármely napon betekintethetők.

Utó vagy a feltételektől eltérő ajánlatok figyelembe nem vétetnek.

Pécsvárad 1885. ápril 1-én.

Sey Ferencz,
számtartó.

653.

Pollák Soma

Pécsett.

Tavaszi tudósítás,

tisztelettel értesitem a tisztelt

Hölgy Világot

hogy a tavaszi évadra raktárom fel van szerelve

Női kalapok

Napernyők

Párizsi vállfűző (Mieder)

ugy színt mindennemű női czikkekkel, és kérem a n. é. közönséget üzletememet meglátogatni,

kiváló tisztelettel

Pollák Soma,

Király-utca, a Hattyu épületben